

Over de sterfte

Geschreven in het jaar 252, toen de pest heerste in veel delen van de wereld, en in het bijzonder in Alexandrië en Egypte

Door Thascius Caecilius Cyprianus, bisschop van Carthago

Inhoud

1. Inleiding.....	1
2. Wie voor God strijdt moet verdragen, het is voorzegd	1
3. Wie door het geloof leeft moet verlangen naar Christus	2
4. In de wereld is slechts strijd.....	3
5. Wie zonder strijd en lijden wil zijn moet de wereld niet liefhebben	4
6. Maar wie niet gelooft wat God belooft blijft liever in de wereld.....	4
7. Wie de wereld verlaat wordt bevrijd	5
8. Het wereldse leed raakt allen.....	5
9. Maar wie Christen is moet meer lijden dan anderen	6
10. Maar hij wordt gelouterd als hij lijdt.....	7
11. Wie rechtvaardig is moet niet murmureren in het lijden	8
12. Wie lijdt zonder murmureren behaagt God.....	8
13. Paulus had nut van het lijden	9
14. Het lijden openbaart het geloof, het is groots.....	10
15. Wie sterft wordt verlost, de Christen sterft niet als de heiden	11
16. Het lijden onderzoekt en openbaart het geloof	12
17. God ziet op onze voornemens	12
18. Wij moeten gewillig heengaan als God ons roept	13
19. Wie vreest voor de dood is te berispen.....	14
20. Wie teveel weent over gestorvenen ontkracht zijn geloof	15
21. Wie gelooft in Christus gaat met zekerheid tot Hem.....	16
22. Wie sterft wordt onsterfelijk, gaat van kwaad naar goed	16
23. God nam Henoeh, die Hem behaagde, weg	17
24. Wie in de wereld plezier heeft, wil lang in de wereld blijven	18
25. Wie deze wereld ziet instorten, verlangt naar een betere	19
26. Wie gelooft is een vreemdeling, zijn dierbaren zijn in de hemel	19